

28.09.87 (üheksakümne kolmas päev)

Alustan jälle oma vestlust paberi teel. Vahepeal on taas kaks päeva õhtusse veerenud, ja see päev, millal siia tulete, on järjest lähemale tulnud.

Täna sain teate, et pakk on kohale jõudnud, välja võtma ei olnud aega minna. Eks homme vaatan, kuhu toimkonda sattun, kas tasub minna välja võtma. Kui enne ei lähe pakile järele, siis neljapäeval kindlasti. Nagu juba aru said, siis astub meie rühm homme taas toimkonda. Peale seda toimkonda on meie roodul jäänud veel üks toimkond enne eksameid ja laiali saatmist.

Eile käisime sibulaid korjamas. Minu ülesandeks oli sibulad maa seest välja tõmmata ja vaole maha panna. Siin on nii suured sibulaväljad, et lausa silmapiirini ja sibulaid kuivatatakse sealsamas vaol, pannakse sibulad vaole maha, siis seisavad seal oma kümme päeva ning peale seda lõigatakse pealsed maha. Sibula kasvatamine käib siin lepingu alusel, kevadel sõidab siia laiast ilmast rahvast kokku, kes tahavad seda tööd teha. Lepingu alusel saavad nad maatüki, seal nad kasvatavad siis sibulaid, sügisel müüvad aga need riigile maha ja sõidavad rahadega koju. No ja neid lepingu sõlminuid me siis abistasimegi. Terve väeosa peale oli meid väljas üle 500 inimese, kui meid aga selle välja peale ära jaotati, tuli inimestest veel puudu.

Huvitav oli see, et maatükkide vahel kasvasid arbuusid ja melonid, nii nagu kõrvitsad. Uurisime, et milleks nad neid kasvatavad, öeldi, et pidi mingisuguseid tõukusid sibulatest kõrvale hoidma. Küsisime, et kas need arbuusid ja melonid on ka söödavad, ja meile vastati, et sööge nii palju kui sisse läheb, sest neid ei korja siit keegi kokku, ja kui masinatega tullakse sibulaid kokku korjama, siis sõtkutakse nad nagu nii laiaks. Ega me lasknud seda lubamist kaks korda korrata. Arbuuse sai söödud kõrini, õhtul ja järgmisel päeval ei tahtnud arbuusi enam nähagi. Süües neid arbuuse mõtlesin, et mida nad meil maksta võiksid, siin vedelevad aga niisama põllul.

Selleks korraks siis kõik. Ilmad pöörasid järsku jälle soojaks tagasi. Vahepeal oli küll selline tunne, et paar päeva veel ja siis tuleb lumi maha, aga tühja, läks ikka soojaks, päris tõeline vananaiste suvi kohe.

Lõpetan ja jään ootama kirja.

